

Izhaja:

10. in 25. vsakega mesca.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto V.

V Celovci 10. februarja 1886.

Št. 3.

Po volitvi.

„Ghon 77, Einšpieler 56 glasov,“ tako poročilo je prišlo iz Belaka. Boljšega poročila nismo pričakovali, odkar smo vedeli, kakošna je bila prvotna volitev Podklošтром. Pri lanski volitvi zmenjkalo nam je le 8 glasov. Mislili smo tedaj: ako obdržimo prejšnje občine in si pridobimo le še eno novo, bodisi Borovlje, ali Smerče, ali pa Skočidol, potem je zmaga naša. Prva poročila so bila dobra; na Vrbi pridobili smo 3 nove glasove. Vsa čast tamošnjim rodoljubom! Prišle pa so slabejše novice. Skočidol, Smerče in Borovlje ostale so v črnih bukvah. Po vrhu pa smo zgubili še Podklošтер z 8, in Medborovnice s 3 glasovi. Prišlo je tedaj 11 glasov v zgubo, 3 so bili pa pridobljeni; za 8 glasov smo bili na slabšem, kakor lani.

V črne bukve nam je tedaj na novo zapisati:

V Medborovnicah: Franc Ovčar, Janez Prešern, Žiga Travnik.

Podklošтром: Jožef Frühauf, And. Grum, Janez Klampferer, Jožef Kompoš, Franc Resman, Lojze Razinger, Jur Šumi in Janez Čikof.

Ti možje so potegnili z Nemci in pomagali so potlačiti svoje slovenske brate. Žalostna jim majka!

Ravno tako so žalibog storili možje iz Borovlj, Smerč, in Skočidola.

V našo tolažbo moramo pa reči, da je nasprotnikom največ pomagalo slabo vreme. Ravno ob času prvotnih volitev je vse dni medlo in snežilo; naši ljudje imajo pa navadno deleč do volišča, liberalci pa sedijo na kupeih po večih vaseh, kjer so fužine, uradnije in županstva. Sploh vidimo, da naši nasprotniki največ zmagujejo po takih krajih, kjer so fužine in uradnije. Po drugih deželah študirani ljudje prosto ljudstvo učijo in vodijo, pri nas ga pa zapuščajo in mu nasprotujejo!

Ta volitev ima pa tudi svoje dobre strani. Pokazalo se je, da ima naša stranka nekaj občin, na ktere se sme vselej zanašati. Naj nasprotniki pritiskajo, kolikor hočejo, zmirom bo z veliko večino zmagovala slovenska stranka: v Šmarjeti, v Selah, Podljubelom, v Svetnej vasi, Rožni Bistrici, v Rožeci, v Logi vasi (dozdaj Vrbska občina, ki bo pa odslej na dve razdeljena), v Maloščah (Bekštanj), na Zilski Bistrici, v Zabnicah in Ukvah. Nemški liberalci pa davno niso tako na trdnem v svojih občinah. V Glinjah (Medborovnicah) je Slovincem treba le edinosti in vodnika, pa bojo brez težave podrli nemške liberalce. Podklošтром in v

Smerčah (Čačah) je treba le Slovence še nekaj bolj zbuditi in oživiti, pa bojo naši. Saj Podklošтром so nasprotniki zmagali le za nekaj borih glasov. Tudi v Borovljah vleče že drugi veter, le malo časa še, pa se bo podrla vsa nemško-liberalna glorijska. Tudi nad Skočidolom (Wernbergom) ni treba še obupati. Le nekaj srčnih rodoljubov tam menjka, pa se bo tudi tam obrnilo na bolje. Naj se tedaj le veselijo letošnje zmage; ako naši rodoljubi ne omagajo, zapeli jim bomo čez 5 let drugo pesem!

Pa še to so pokazale te volitve, da je večina na naši strani. Nasprotniki imajo le več volilnih mož, mi imamo pa več volilcev. V Maloščah so naši imeli 130 glasov, nasprotniki pa le 15. Na Vrbi naši 80—84, nasprotniki 30—40. V Rožeci je nasprotnikov tako malo, da si še blizu ne upajo. Nasprotniki pa so Podklošтром zmagali le z bomo večino, menda 69 proti 58. Tudi po drugih krajih jim je šla trda. Še v nemškem Landskronu so zmagali menda le za 5 glasov. Ko bi tedaj imeli kmetski volilci direktno volitev, kakor mestjani, izvoljen bi bil g. Einšpieler, ne pa g. Ghon.

Koroški Slovinci se še le vadimo in učimo, kako se je treba vojskovati za svoje pravice. Ne bodimo žalostni, ako ne zmagamo precej. To je naša politična šola. Le srčnost si ohranimo in domovinsko ljubezen, in premagali bomo sčasom vse ovire in zapreke.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Celovčanka in Slovinci.) Po pravici se že vse čudi, odkod neki to, da je Celovčanka (Klagenfurter Zeitung) nam tako nemila in nepravična? Mi Slovinci zagovarjamo in branimo sedanje ministerstvo, najbolj ko moremo, — nemškoliberalci ga pa črnijo in spodrivajo na vso moč: in glej! vladni časnik, Celovčanka ima lepe in sladke besede za nemškoliberalce, — za nas Slovence, — pa čisto nič ne mara. To se je zopet pokazalo v najnovejšem času. Na tukajšno c. k. deželno sodnijo je od visokega ministerstva prišel ukaz, da mora slovensko prošnjo, ktero so Plajbržani zastran posojilnice položili, prevzeti in rešiti po slovensko. Hitro je priskočila Celovčanka na pomoč, božala in tolažila prestrašene nemške prenapetneže. — Dvojno mero je Celovčanka imela tudi pri poslednji volitvi za državni zbor. Tako se je obnašala, da je

med ljudmi misel navstala: Gospod Ghon je vladni kandidat! 20. januarja, to je v sredo, je bila volitev volilnih mož, v Vrbi, 21. v Strajevsi, Rožeci in Žabnicah, 22. pri Dev. Mariji na Zili in v Ukvah, in smo povsod slavno zmagali Slovenci. O teh volitvah je cele tri dni Celovčanka molčala ko miš! 22. januarja, v petek pa so Podkloštarski nemškoliberalci podrli Slovence, hitro — že v soboto! — je Celovčanka raztromptela to nemškoliberalcem veselo, nam Slovincem pa žalostno novico. Gosp. minister-ski predsednik grof Taaffe je že večkrat povdarjal, da bode njegovo ministerstvo vsem narodom merilo enake pravice, posebno pa da bode tudi branilo narodne manjšine. Mi Slovenci, ki stojimo za tem ministerstvom, se torej po pravici čudimo, da se naš vladni časnik Celovčanka tako čudno in enostransko obnaša proti nam Slovincem. Gotovo mi Slovenci, ki smo na Koroškem v manjšini, tega ne zaslužimo. Nemškoliberalci imajo svojih časnikov v Celovci, v Belaci, v Gradei, na Dunaji, — mi Slovenci imamo le samo „Mir“ in srčno obžalujemo, da še vladni list v Celovci nič ne mara za nas!

Iz Celovca. (Celovška podružnica sv. Cirila in Metoda potrjena. Kako napravljati podružnice drugodi po Koroškem?) Celovška podružnica je potrjena in bo začela delovati. Imenuje se podružnica „za Celovec in okolico“, toraj se jej smejo pridružiti rodoljubi iz vseh krajev, ki spadajo pod Celovško sodnijo. Vemo pa, da želijo napravljati podružnice tudi po drugih krajih slovenske Koroške. Pri tem jim je postopati tako:

1. Kjerkoli se je nadjeti, da bo pristopilo vsaj 20 družnikov, tam naj se stvari loti kak rodoljub in stori sledeče: a) v Ljubljano na glavno družbo sv. Cirila in Metoda naj piše, naj mu pošlje pooblastilo (da sme podružnico ustanoviti), potem petero pravil glavne družbe in petero pravil za podružnice; b) potem naj se dogovori s tistimi, ki so volje pristopiti, na kateri dan, kje in katero uro bi se sklical osnovalni zbor; c) ko so se o tem dogovorili, naznani pooblaščenec kraj, dan in uro osnovalnega zbora c. k. okr. glavarstvu, da to odpošlje svojega polit. komisarja k zboru. (Ta uloga ima kolek za 50 kr. Tej ulogi se pridá pooblastilo s 15 kr. koleka.)

2. Osnovalni zbor ima dvojno nalogo: a) da potrdi podružnična pravila, b) da voli časni odbor (predsednika, njegovega namestnika, blagajnika in tajnika). Če komisar ne pride, se dela pa brez njega.

3. Na glavno družbo v Ljubljani se naredi potem sledeča (15 kr. kolekovana) uloga: „Sl. družba sv. Cirila in Metoda! Na podlagi z odlokom vis. c. k. ministersva notr. reči št. 5179 potrjenih pravil šolske družbe sv. Cirila in Metoda se je dne . . . . . ustanovila „podružnica sv. Cirila in Metoda za . . . . . in okolico.“ Potrdila so se podružnična pravila kakor jih pošljemo priložena; in izvolili so se v časni odbor gg. I. I. za predsednika, I. I. za njegovega namestnika, I. I. za blagajnika, in I. I. za tajnika. To se daje slavni družbi na znanje s prošnjo, naj ona pri vis. ministerstvu notrajnih zadev izposlovati blagovoli,

da se podržnica dovoli in njena priložena pravila potrdijo.

V . . . . . dne . . . . .

I. I. začasni predsednik.

I. I. začasni tajnik.“

Tej ulogi se priloži petero primerkov (kosov) pravil glavne družbe, vsak primerok kolekovan s 15 kr.; in potem petero primerkov podružničnih pravil, prvi primerok kolekovan z 1 gld., ostali štirje po 15 kr. To vse (uloga, 5 glavnih, 5 podružničnih pravil, poslednja z upisanim imenom oziroma sedežem podružnice v glavi in v paragrafih 1. 5. 9. 15.) se pošlje glavni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano v rekomandiranem pismu. Glavna družba prosi potem pri ministerstvu, naj dovoli to podružnico.

4. Ako ministerstvo v štirih tednih ne prepové podružnice, ali ako prej odgovori, da je ne zabranuje, sme podružnica pričeti svoje delovanje. Začasni predsednik namreč vnovič skliče občni zbor podružnice, da se voli stalni odbor. Smejo se voliti tudi tisti odborniki, ki so do zdaj začasno oskrbovali to službo, in ako je potreba, izvolita se tudi blagajniku in tajniku vsakemu po jeden namestnik. Se ve da se mora tudi ta, kakor sploh vsi občni zbori podružnice, naznaniti politični gosposki, da pošlje, če je volje k zboru svojega komisarja.

5. Vsaj v treh dneh se mora na ulogi, kolekovani s 50 kr., naznaniti politični gosposki, kateri gospodje so za stalno voljeni v odbor.

S tem je podružnica ustanovljena in jame nabirati nove ude in njih doneske, ter nema z gosposko nič več opraviti, razun enkrat v letu, kedar se skliče podružnice občni zbor. Vedno pa ostane v dotiki z glavno družbo, kolikor je to utemeljeno v pravilih.

Od Vrbskega jezera. (Resnica mora na dan.) Bral sem v „Miru“, da so nemškoliberalni Hodiščani, ki so župana volili, pod streho spravili devet kapunov. Žvedel sem, da to ni čista resnica. Resnica mora na dan, da so snedli le šest kapunov. Tudi to ni res, da je bil za župana zvoljen po domače „Bachlwirth“, ki je obhodil že veliko sveta. Resnica je, da je za župana spet zvoljen stari župan Mikl po domače „Piš“. Nemškoliberalci ga imajo na svojej uzdi; škoda, da tak mož ne stoji na strani rodoljubnih Slovencev, ki so se pri poslednjem volitvi možko držali, pa vendar za nekaj glasov propadli. Pa po pravici naj je nemškoliberalne Slovence sram, kako so prišli do zmage. V Hodišah sta doma dva duhovnika, katerih žlahta stoji na slovenskej strani. Zagnali so torej zviti liberalci lažnjivi glas: Le volite s Slovenci in dobili boste spet desetino in roboto; kajti duhovniki in njih žlahta dela le na to! — Tud, tu mora resnica na dan! Stara desetina in rab¹ta ste po postavi odpravljene na vekomaj, — no² desetina pa tlači našega kmeta. To so dolgovi za ktere mora plačevati obresti ali interese. Kmetije so strašno zadolžene, vsaka hiša skorej ima intabuliranih dolgov po 1000 do 2000 ali pa še več goldinarjev. Kdor je — stavimo — dolžen 2000 gld. in plačuje pet od sto, plačuje na leto 100 gld. obresti, to je na leto 100 dni rabote. K temu še pridejo davki. Ako kmetija donša 200 gld. čistega dohodka, plača gotovo najmanj 50 gld. davkov.

To je zopet 50 dni robote. Ta kmet ima torej najmenj 150 dni rabote, kolikor pri starej raboti gotovo ni imel noben kmet. Kmetije pa so jele lezti v dolgove in davki so jeli naraščati, kar se je začela širiti liberalna doba in slava. Od te nove desetine in rabote, pod katero kmetje zdihujejo in umirajo, liberalci molčijo ko miš, zraven pa osirajo in spodbijajo sedanje ministerstvo, ki si prizadeva kmečkemu stanu polajšati pretežko breme nove desetine in rabote. — Pa resnica mora na dan!

Iz Vrbe. (Naša volitev.) Pri lanski volitvi je bilo na Vrbi voljenih 5 naših in 3 nemški liberalci; poslednji pa le zavolj tega, ker se naši niso dobro dogovorili pred volitvijo, in so se potem glasovi cepili. Letos smo bili pa modrejši in smo še za časa postavili svoje kandidate. Pa tudi nasprotniki niso rok križem držali. Letali so od hiše do hiše in ljudem usiljevali listke. Da bi pa naše ložej premotili, postavili so na prvo mesto dva imena naših mož, namreč župnika dr. Lutmana in župana Marka; drugih šest pa je bilo liberalnih. Čez noč je padlo za dober čevljev snega, zato smo se res že bali, da pride naših premalo. Prišlo jih je pa vendar toliko, da smo bili v večini. Zdaj so nam nasprotniki začeli ponujati kompromis, da bi volili pet naših in tri nemške liberalce. Mi pa smo odbili vsak kompromis, ker smo vedeli, kako trda pojde v Belaku za vsaki glas. Ko je bila volitev končana in glasovi sošteti, pokazalo se je, da je voljenih vseh osem od naše stranke, imeli so po 40 glasov večine: naši namreč po 81 do 84, nasprotniki pa po 30 do 43. Gozdanjei so, kakor vselej, tudi zdaj potegnili z Vrbljani; pa jim nič ni pomagalo.

Neki kmet je prej liberalcem obljubil, da bo z njimi volil, ko je prišlo do resnice, je pa z nami potegnil. Ko ga liberalci spomnijo na obljubo, se jim odreže: „Takrat, ko sem vam to obljubil, je bila noč; zdaj se mi je pa razsvetilo v glavi.“ To rekiš zapusti gospode in jo potegne med kmete. Opomniti je pa treba, da jim je bil obljubil liberalno voliti le takrat, ako storijo tudi drugi kmetje tako.

Po dobljeni zmagi so nam pevci iz Lipe zakročili slovansko koračnico „Naprej zastava Slave!“ Nasprotniki pa so jo potegnili proti Vrbi.

Iz Škofič. (Žalostna novica.) Pokopali smo vrliga Slovenca! Občespoštovani Horej po domače Martin v Trebinji pri Šent-Ilji je sicer že nekaj časa bolehal; pa vendar nismo še mislili, da je njegova smrt tako blizo. Le osem dni je ležal na bolnej postelji in zamrl je še le 55 let star. Veliko prezgodaj za svojo družino, pa tudi za nas Slovence vse. Tako vnetih in zvestih rodoljubov nimamo mi ubogi Slovenci. Rajni Horej je volil vselej za slovensko stran in se ni dal nikomur spregovoriti. Zatorej smo se pa tudi Slovenci zbrali iz vseh sosednih far: Škofič, Logevesi, Rožeka, Lipe, št. Jakoba, iz Bilčovsa in Hodiš in ga spremljali do mrzlega groba. Gotovo je Horej imel več kot 500 pogrebecev. Šent-Iljski fajmošter č. g. Zablatnik so 28. januarja na grobu govorili tako mično in ginljivo, da ni suho ostalo nobeno oko. Naj ljubi Horej v miru počiva in večna luč naj mu sveti! Gotovo bode pri Bogu tudi prosil za nas uboge Slovence.

Pri tej priložnosti sem tudi zvedel, da mislijo Šent-Iljčani napraviti novo posamezno občino. Velika Vrbska občina, kamur so do sedaj Šent-Iljčani spadali, se je v deželnem zboru raztrgala. Sedaj mislijo katastrske občine Št. Ilj, Loče in Logaves se združiti v eno občino za se. Ta misel v resnici ni napéna.

Iz Goselne vesi pod Juno. (Odgovor.) Neki liberalci je bojda rekel, da so v Goselni vesi trije, ki bi znali veliko mašo brati. Pri nas katoliških Slovincih pa taka maša nič ne velja, ki je ne bere od škofa posvečen duhovnik. Liberalci bi pa najrajši vse duhovnike pregnali, potem bojo morali pa res sami hekati. Pri nas bo menda mašo bral tisti liberalci, ki se iz naših mož norčuje. Če je latinsko že pozabil, naj jo bere pa po nemško, saj nemščina mu je najbolj na srce priraščena.

Od Blaškega jezera. (Fužine, naša nesreča.) Čudno je, da so ravno fužinarji in tovarnarji tako hudi nasprotniki nam Slovincem, ki jim vendar nikoli nismo nič hudega prizadejali. Le prašajmo, v katerih občinah da navadno propada slovenska stranka? Odgovor: tam, kjer so tovarne ali fužine. V Borovljah in Medborovnicah fužine, na Rožni Bistrici fužine, Podkloštrom fužine in tovarne, v Smerčah je grajščina in Bleiberg blizo, v Wernbergu tovarne. Oskrbniki takih tovarn, grajščin in fužin so navadno zagrizeni liberalci in pristikajo na vse tiste, ki pri njih kaj zaslužijo, in takih ljudi je veliko. Kdaj bomo kaj Slovenci bolj bogati, da bomo sami kupovali tovarne in fužine, da ne bomo več služili tujcem?

Izpod Dobrača. (Volitev Podkloštrom.) Nekaj dni po volitvi sem govoril z nekim možem, ki je blizo Podkloštra doma, in ta mi je pravil čudne reči, kako so nemškoliberalci kmete lovili in slepili. Podklošterčani so sami slovenske krvi, pa se silijo med Nemce in vsak nemško tolče, če zna le deset nemških besed. Nemško je pač „nobel“, tako si mislijo, in kdor hodi z liberalci, tacega imajo za modrega; največ jih pa to veseli, če jih hvalijo in jim na rame trkajo Belačani. Zato so že po lanski volitvi, tako mi je tisti mož pravil, nadlegovali slovenske volilce, jih zmirljali, jim protili in razkladali svoje liberalne pregovore, ki jih že vse poznamo do sitega. Nekteri so se res dali prestrašiti, da si niso upali priti k letošnji volitvi. Sovčanom so obetali, da jim bo Ghon že spomladi razdelil „goro“ (gojzd). Medgorčanom pa so pravili, da pojde Ghon k cesarju, in potem se bojo davki znižali. Hentej, sem si mislil, ta Ghon mora biti mogočen gospod: na Dunaji je 353 poslancev, vsi bi radi davke znižali, pa jih ne morejo; še sam cesar tega ne morejo tako brž narediti, dokler moramo na nogah imeti toliko vojakov in po kancelijah toliko uradnikov in pisarjev. Kako bo pa tisti slavni Ghon to naredil? Ali bo mar svetoval, naj se liberalnim uradnikom odščipne nekoliko plače? Ali bo mar svetoval, naj se odpravijo nepotrebne latinske šole v Belaku? Belačani bi ga pač čudno pogledali! Pa tega se ni bati, da bi on kruh jemal svojim liberalnim prijateljem, ki jejo iz državnih jasel; zato pa tudi davkov ne bo nič znižal. To je tako govorjenje, kakor pet krav za en groš. Pri volitvah pa vendar prav pridejo take obljube, to se je pokazalo Podkloštrom. Nekaj je bojda pa tudi žganje

pomagalo, pa cigare. V neki posebni izbi so jih menda še z vinom zalivali, pa še pečenko so jedli, čeravno je bil petek! Nekterim so menda „šihite“ plačali; tako se je vsaj govorilo. Nekemu posestniku so bojda obljubili 2 gld. Če jih je res dobil, naj bi se mu ne zaletelo, kar bo pojedel za te Judeževe groše!

Glejte, s takimi pomočki so zmagali; med svet pa trobijo, da je zmagal „fortschritt“ (napredek)! Take zmage stojijo na slabih nogah. Mi Slovenci pa delajmo pošteno naprej, podučujmo take, ki še ne vejo, za kaj se gre. Nazadnje bojo kmeti vender spoznali svoje prave prijatelje.

Od Brnce. (Naša volitev.) Imeli smo v našem kraju 23. prosinca volitev 8 zaupnih mož. Hvala Bogu, mi smo popolnoma zmagali, tako da so liberalci le okoli 15, mi pa okoli 130 glasov dobili. Naznaniti moram tudi, da so zdaj tudi Brnčani prav hrabro volili. Akoravno da je bilo prav slabo vreme, jih je vender prišlo z gospodom provizorjem čez 40 v Mavrče, in skoraj vsi so z nami volili. Zdaj so očitno pokazali, da v Brnski fari živijo še čvrsti Slovenci. Bog daj, da bi tudi v prihodnosti tako ostalo.

Iz Slov. Plajberga. (O zadnji volitvi.) Pri nas v Podlubelski občini smo častno zmagali. Naš čast. g. župnik so se veliko potrudili, nobena pot jim ni bila pretežavna. O njih velja beseda: „Dober pastir da življenje za svoje ovce.“ Čeravno je bilo snega na obilo in je ravno ta dan močno snežilo, Plajberžani in Brojani se vender niso ustrašili dolzega, težavnega pota. Tako smo zmagali z 49 proti 27 glasom. Da volitev ni minula brez hrupa, za to so skrbeli že nemški liberalci. Hvalijo se s svojo „omiko“, pa vsak rovtar se obnaša bolj lepo. Tako „omiko“ naj odnese pes na repu! Najrje pa je to, da se s svojo surovostjo še hvallijo in bahajo (glej „Freie Stimmen“ št. 5 od 30. jan.)

Slišali smo, da je Zilane sneg zapadel, da niso mogli k volitvi. Drugokrat jim pojdemo pa mi pot delat, saj nam bojo v Podkloštru posodili tiste lopate, s kterimi so zdaj nas Slovence pokopati pomagali.

Iz spodnje Zile. (Nesrečna volitev.) Naznanjam vam žalostno novico, da so Slovenci Podkloštrom pri volitvi dne 22. jan. propadli. Če se ne motim, imeli smo 58 glasov, nasprotniki pa 68. Podklošterčani so vsi pridrli (saj imajo blizo!) in dali so 50 glasov zoper nas in le 17 na naše. Sneg se je tisti dan tako vsipal, da se je že naprej vedelo, da bo slaba za nas. Več volilcev iz Rut in drugih krajev ni moglo priti zavolj preobilnega snega; 5 drugih je šlo s sneženim [plu]gom. Nektere pa so liberalci prestrašili. Farani iz Št. Lenarta so se držali prav možko, razun enega so vsi glasovali z našo stranko. Bolj slabo so se obnašali Vratčani. Menda že ni bila Božja volja, da bi si koroški Slovenci prehitro pomagali na noge; prestati bomo morali še hujše boje, da se bolj utrdimo in se bolj krepko potegnemo za svoje pravice.

Iz Borovelj. (Čujte, kake reči počenjajo poštni služabniki!) Neki mož iz Barokle pri Trstu ima sina v Borovljah, da se uči puškarije. 31. decembra 1885 je poslal sinu 4 gld. po nakaznici. Pa Borovska pošta, namesto da bi

denar odrajtala, je zapisala na nakaznico „niso sprejeti, je mrtev.“ 7. jan. je dobil oče nakaznico in denar nazaj. Vsak si lahko misli, kaka žalost in kak jok je bil pri hiši. Pozneje se je se ve da zvedelo, da je fant živ in zdrav. Kdo pa odškoduje družino za strah in žalost, ki jo je prestala, in kdo je vsega tega kriv? Ali se je oče morda s tem pregrešil, da je nakaznico pisal po slovensko? Zdaj si oče ne upa več slovensko pisati in mora ljudi plačevati, da mu pišejo nemško. Ali Slovenci še nemajo dosti plačil, da morajo plačevati še tolmače za nemške uradnike!

Iz Kort pri Kapli. (Hudo je, biti brez duhovnika.) Odkar so nam umrli č. g. Božič, nemamo tukaj duhovnika. Snega imamo toliko, da bi več tednov noben človek ne mogel k sv. maši, ko bi Jezerjani ne spravljali lesa iz naših gor. Oni nam naredijo še toliko gaza, da moremo za njimi do cerkve. Bog daj, da bi dobili spet kakega duhovnika. Saj pri nas mu ni slabo. Dohodki so še precej dobri, opraviti pa malo, ker nas je le 100 duš. Pri nas bi lahko služboval tudi kak upokojeni gospod.

Iz Apač. (Moja stava z gosp. pl. Metnitzem.) Mož beseda je lepa reč, posebno pri ljudeh zlahnega stanu. Zato se mi čudno zdi, da bogat grajšček in tako imeniten gospod, kakor je g. pl. Metnitz, noče nič več vedeti o najini stavi za 500 gld., ktero sva naredila vpriči poštenih mož. Zvedel sem sicer, da ga tožiti ne morem, ker postava govori, da se mora pri takih stavih denar precej položiti na mizo. Jaz priprosti kmet pač ne poznam vseh postav; le toliko sem slišal od mladih nog, da kdor je mož, svoje besede umakniti ne sme. Jaz, ubogi kmet, bi bil gotovo plačal, če bi bil zgubil. Pisal sem gospodu Metnitzu, da mu 400 gld. odpustim in da sem zadovoljen s 100 gld. Pa še teh mi ne dá! Kdor tako ravna, naj se nikar ne šteje med kavalirje! Če bo še kaka volitev, naj pa g. Metnitz rajši doma ostane in naj ne hodi v naš kraj na agitacije; kajti kakor sem jaz sit njegove prazne stave, tako so drugi siti njegovih praznih liberalnih nauk.

Tone Božič.

Iz Velikovške okolice. (Žalosten pust. — Šole.) V nedeljo po sv. treh kraljih sem slišal može, ko so se pogovarjali od tistih študentov v Gradcu, ki so v adventu plesali, in rekli so med seboj: „Mi pa še o pustu ne bomo nič plesali, saj nema nobeden nič denarja. Bomo morali prošnjo uložiti na deželni zbor; morda še več dobimo, kakor študenti, ker ne bomo plesali o adventu, ampak o pustu.“ Res je žalostna pri nas: dve leti zaporedoma nam je pobila vse toča, da nemamo ne slame, ne krme.

Naše šole so take, da mlajši rod nazadnje ne bo znal ne slovensko, ne nemško. Slovensko pokazi, nemško pa ne zna, tako mora postati cel trap. Nemci le nam prerokujejo, kako dobro je znati več jezikov, sami se pa nočejo nič učiti naše besede in šole imajo trdo nemške. Že iz tega bi Slovenci lahko spoznali, da ni dobro, otroka podučevati v tujem jeziku, dokler še svojega dobro ne zna.

Izpod Jope. (Naše šole.) Pri nas so imeli nekje nemškega zidarja, in ta praša 14letno deklico, kje je opeka (cigov). Dekle, ki je hodila

8 let v nemško šolo, pa še toliko nemški ne zna, da bi vedela, kaj je „ziegel“. Letela je drugo prašat, kaj mož hoče? Iz tega se vidi, da vse nemške šole ne morejo narediti Nemcev iz slovenskih otrok. To bi naj vsi spoznali in naj bi opustili nespametno in za otroke kakor učitelje silno težavno nemčevanje in nemškutarenje, ampak rajši naj se gleda na to, da se bojo otroci naučili drugih reči, ki so jim potrebne za življenje.

Izpod Uršelske gore. (O družbi sv. Mohora.) Bil sem pretečeno nedeljo pri D. Mariji na Jezeru. Oznanili so pri prvem in drugem opravilu, da je čas, plačati za družbo sv. Mohora. Lepo so gospod ljudem priporočali družbo. V našem kraju je pa tudi res lepo število družnikov; to je povsod, kjer gospodje dušni pastirji večkrat opominjajo ljudstvo, kako lepe in koristne so Mohorje bukve pri hiši. Že po hišah se pozna, da se povsodi lepši obnašajo tam, kjer prebirajo te bukve, bolj razuzdana šega pa tam, kjer nima nič pridnega berila pri hiši. Tudi jaz se smem pohvaliti, da sem kot priprosti kmet pridobil že več družnikov. Posojujem jim svoje bukve, in če se jim dopadejo, jim prigovarjam, naj se sami zapíšejo. Tako naj bi še drugi delali, potem bo število zmirom rastlo. Posebno potrebne so te bukve na Koroškem, da se otroci privadijo slovenskemu branju, ker so šole vse nemške.

Do slavnega družbinega odbora in imam tole prošnjo: govoril sem z mnogimi družniki in pogosto jih slišim praviti: „Večkrat beremo v bukvah o tej ali drugi deželi, pa nič ne vemo, kje in kaka je ta dežela. Zelo radi bi imeli zemljevid ali karte, da bi videli, kako se dežele vrstijo druga zraven druge.“ Veliko družnikov bi pristopilo, ko bi nam slavna družba hotela priskrbeti nekaj zemljevidov.

Iz Gorenjskega. („Slovenski čebelar in sadjerejec“), tako se imenuje časnik, katerega izdaja čebelarstvo in sadjerejsko društvo v Jesenicah (Assling) na gorenjem Kranjskem. Ta časnik se ne peča s politikom, za čebelarje in prijatelje sadnega drevja prinaša pa toliko lepih podukov, da sme res vsakemu čebelarju in sadjereju žal biti, če ni še naročen na ta list. „Slov. čebelar in sadjerejec“ velja 1 gld. 30 kr. na leto. Naročnina se pošilja na „čebelarstvo in sadjerejsko društvo v Jesenicah“ (Assling).

Iz Idrije. (Nesreče. Bolezni.) Dne 23. jan. je tukaj treskalo in grmelno; gotovo nenavadna prikazen v zimskem času. Pri cerkvi sv. Antona na hribu je strela treščila v turn, in je pogorel. Še cerkev so komaj ubranili, da ni zgorela. — V Dolih si je nek 20 leten fant sam sebi odsekal roko. Menda ni bil pri zdravi pameti. — Pod cerkvijo sv. Antona se je plaz utrgal in vrglo je nekega voznika, voz in konje pod cesto. Zdaj bojo vsaj spoznali, da ni bilo prav, da so cesto naredili po senčni strani. Mi smo jo hoteli po solčni strani, pa drugi gospodje so bili bolj modri; zdaj bodo pa imeli vedno nevarnost pred plazovi. — Ko sem bral v „Miru“, da imajo ljudje v Kanalu vratno bolezen, spomnil sem se, kar sem bral v nekih starih bukvah, da je dobro pri takih obvezati frišne, neoprane volne okoli vratu. Res smo se prepričali, da to pomaga. Neki mož je zbolel

za to boleznijo, dva dni ni mogel nič govoriti in nič užiti. Dekla gre v hlev, ostrize ovco in možu ovije volno okoli vratu. Zjutraj je začel že govoriti in jesti.

Kaj dela politika.

Državni poslanci so zdaj spet zbrani. Vlada jim je predložila nekaj novih postav, iz katerih omenjamo te: postavo, da bojo kateheti, ki otroke podučujejo v krščanski nauku, dobili za to nekaj plače; postavo, da se bo takim posestnikom, ki jim voda, toča, ogenj, suša, črv ali miš pokonča poljske pridelke, odpisalo nekaj davka; in slednjič postavo, da ne bojo smeli več tako hudo rubiti, kakor do zdaj: zarubiti (po dražbi siloma prodati) se ne bojo smele cerkvene reči, sveti ostanki, obleka, postelje, perilo, hišno in kuhinjsko orodje, peči, ognjišča, živež za dva tedna, edina molzna krava ali dve kozi (ovci), krma za to živino za dva tedna, potem orodje in vse take reči, s katerimi si človek prideluje svoj živež. Te postavbe so vse pametne, pravične in potrebne; dokler so vladali liberalci, nikoli niso delali tako modrih postav; oni so delali le take postavbe, da so dražili duhovnike, ali kako bi se zakonski mož ločil od svoje žene, ali kako bi se šole predelale v liberalnem duhu, za potrebe ljudstva, se pa niso nič zmenili.

Poslanci Kronawetter, Kreuzig in Lueger so nasvetovali postavo, naj bi bile male tožbe boljši kup za dolžnika. Upnik naj toži le za to, kar ima res dobiti, advokata (dohtarja) naj pa sam plača.

Slovenski poslanci so sklenili, da se bojo možko potegnili za slovenske šole. Pri tem jim bojo pomagali tudi naše koroške prošnje, katerih se je nabralo že blizo 80. Gosp. prof. Einspieler jih bo poslal slovenskim poslancem, da jih predložijo državnemu zboru. — Slišimo, da so zdaj tudi nemškutarji začeli nabirati prošnje za nemške šole, da bi naše prošnje spodbili.

Bolgarski knez se je pogodil s turškim cesarjem (sultanom). Knez bo obdržal Rumelijo pod tem imenom, kakor bi bil namestnik ali oskrbturškega cesarja. — Grki so zdaj spet nekoliko odjenjali in bojo pustili Turka pri pokoju, ker vidijo, da jim nobeden noče pomagati. — Na Angležkem je odstopil minister Salisbury in vlado je spet prevzel Gladstone, kateri je Slovanom prijazen. Zdaj pa nič več ni verjetno, da bi prišlo do vojske med Nemci in Rusi, kajti Salisbury bi bil šel zoper Ruse, Gladstone pa tega ne bo storil; Nemci sami pa se Rusa ne bojo z lepa lotili, ker je premočen. — V nemškem državnem zboru je Bismark hudo govoril proti Poljakom in se skušal opravičiti, zakaj da Poljake izganja iz nemških dežel. Rekel je, da so Nemčiji nevarni; tega pa ni mogel dokazati, da so tudi nedolžni otroci in sivi starčki nevarni Nemčiji, on jih pa izganja vse brez razločka. Bismark je tako govoril, da je vse strmelo; časi Nerona so prišli nazaj! Ta mož je res krvav in železen; toda Bismark bo šel, kamor vsi živi, poljski narod bo pa še ostal. Našim prenapetim Nemcem, med katerimi je tudi naš koroški Steinwender, je govoril

Bizmark pa prav iz srca in hvalijo ga, da je tako kruto govoril proti Poljakom.

Gospodarske stvari.

Zakaj nam sadje gnjije.

Hočemo tukaj najbolj navadne vzroke gnjilobe na naših sadovnih sortah pojasniti, ker je potrebno, da jih poznamo. Tako bomo s tem znanjem pogosto v stanu iz gnjilobe izvirajoče škode še do časa odvrniti ali vsaj na najmanjšo mero znižati. V prvi vrsti stojé navadne sorte plesnobe in med njimi najbolj tako imenovana plesnoba glavatica, ki se povsod v zraku nahaja in se odtod, kjer in kdarkoli sebi ugodne tla najde, naseljuje in gnjilobo dela. Da so se o resnici tega prepričali, so njene semenice, — spore — na zdravo sadje potrosili, in brž je prej zdravo sadje začelo gnjiti. Kjerkoli je tedaj lupina na sadu le količkaj ranjena, tam se zasejejo plesnobe semenice, poženejo svoje kalivne cevi v notrajnost sada, se okoli prvotnega mesta širijo in iz tega pride gnjiloba celega sada. Pri tem opazovanju je tudi skušnja pokazala, da preveč zrelo sadje prej gnjiti začne. Sadna gnjiloba se imenuje glivica.

Drugačna pa je grozdna plesnoba, o kateri naj bode le memogredé povedano, da dela tako imenovano žlahtno gnjilobo na grozdju, ki vino še le prav žlahtno in dišeče nareja. Poleg teh dveh je še tako imenovana priprosta šopkova plesnoba, ki je povsodi razširjena, katere je zrak prek in prek napolnjen in ki najrajše vkuhano sadje napada in med njim veliko škode nareja.

Včasih pa začnejo sadeži že na drevesu gnjiti in sicer od znotraj na zunaj. Tu je gnjiloba, ki se brez plesnobnih glivic začneja.

V kletih je treba gledati, da se glivice ne redijo, na to, da je v njih vedno čist in suh zrak in da se poškodovano in ranjeno sadje ne deva hranjevat. Tudi je treba od časa do časa vse hranjeno sadje prebrati in nagnjite sadeže odbrati. Gnjiloba se namreč od jednega sadeža na druge razširja tako, da s časom vse okoli sebe okuži. Vzrok tej prikazni pa je v tem, da se glivica gnjilobna od sada na sad zaploja. Če se pa še do časa nagnjiti sadež od drugega odbere, je škoda veliko manjša, ker se mnogo zdravega sadja okuženja obvaruje.

„P. L.“

Za poduk in kratek čas.

Laketbrade Pedčloveka in Noj pa trije junaki Srčnik, Burjak in Pestnik.

(Srbska pravljica.)

(Konec.)

Srčnik se spusti po vrvi v globoko brezno, na drugi svet. Gre po sledu za Laketbrado in pride do male hišice, pred katero je sedela zala deklina. On praša deklico: „Ali je šel tukaj mimo tak in tak strah?“ Deklica odgovori: „To je moj oče. Šel je ves krvav v to le izbo. Pa ne hodi za njim, da te ne ubije.“ Srčnik pa se ne boji,

ampak stopi v izbo, kjer je Laketbrade ves krvav na postelji ležal. Laketbrade pa skoči iz postelje in beži pred Srčnikom do druge hišice. Tudi pred to hišo je sedela deklica, še lepši od prve. Srčnik jo praša: „Ali ni šel tu noter tak in tak strah?“ Deklica reče: „To je moj oče. Šel je ves krvav v to le izbo. Pa ne hodi za njim, da te ne ubije!“ Srčnik pa gre za njim. Ko ga Laketbrade ugleda, beži zopet iz hiše po poti naprej, da pride do svoje tretje hiše. Pred to je sedela deklica, še lepši, ko prvi dve. Srčnik jo praša: „Ali ni šel tu noter tak in tak strah?“ Ona mu reče: „To je moj oče. Šel je v to izbo ves krvav. Pa ne hodi za njim, da te ne ubije!“ Srčnik hitro plane v izbo, zgrabi Laketbrado in ga zaduši (zadavi). Potem pelje vse tri deklice seboj do tistega prepada, kjer sta ga čakala tovarša, da bi ga potegnili spet na ta svet. Srčnik pa priveže na vrv najprej prvo deklico in pocuka. Ko Burjak in Pestnik potegneta iz jame tako lepo deklico, stepeta se za njo. Ona jima pa reče: „Jih je še doli!“ Med tem je Srčnik privezal še drugo deklico in potem tretjo. Nazadnje pa je privezal še samega sebe in pogugal zopet za vrh. Burjak in Pestnik pa nista marala za Srčnika, ker je bil močnejši in ju je v strahu imel. Zato sta se zmenila, da bosta Srčnika samo do srede potegnila, potem pa spustila, da nazaj pade in se pobije.

Tako sta tudi storila. Srčnik je padel, pa nič se mu ni zgodilo. Šel je naprej in prišel do velikega grma, kjer je našel gnjezdo, v gnjezdu pa so bili tički cara Noja. Tički ga prosijo, naj jih varuje pred jastrebom. V tem jastreb prileti, da bi jih pojedel. Srčnik pa jastreba zgrabi in mu zavije vrat, ter tako reši tičke. Potem mu tički rečejo: „Zdaj se pa skrij pod naše perutnice, da te ne požre naš oče Noj!“ Ravno se je Srčnik skrnil pod perutnice, kar se zemlja strese in v zraku se sliši bučenje, kakor od groma. Priletel je po zraku strašni car Noj in se začudil, da je našel tičke žive. Kajti do zdaj mu je jastreb še vselej pojedel mlade tičke. Noj praša tičke: „Kdo vas je ubranil pred jastrebom?“ Tički si ne upajo popovedati. Noj reče: „Tu mora biti krščena duša.“ Tički rečejo: „Je: pa ne stori mu nič hudega, on nas je obvaroval in je jastreba ubil.“ Noj reče: „Ne bom mu nič storil, samo pokažite ga, da ga vidim.“ Tički pokažejo Srčnika, in Noj ga je od veselja devetkrat požrl in devetkrat nazaj pljunil. Nazadnje mu reče: „Kaj želiš od mene, ker si ubranil moje tičke?“ Srčnik dé: „Da me neseš nazaj na moj svet med ljudi.“

Noj reče: „Bom. Samo pripravi devet hlebov kruha in devet pečenih ovnov, da bom jedel med potjo, ko bom zazvižgal, mi podaj v usta!“ Srčnik stori, kakor mu naloženo. Potem zgrabi Noj Srčnika, ovne in hlebe, ter leti po zraku na drugi svet. Ko je Noj prvič zapiskal, podal mu je Srčnik kruh, in Noj je požrl vseh devet hlebov. Ko je drugič zažvižgal, podal mu je meso, in Noj je požrl vseh devet ovnov. Ko je pa še enkrat zapiskal, ni mu imel več kaj dati; odtrgal je sam sebi kos bedra in mu ga dal. Ko priletita na ta svet, prašal ga je Noj: „Kaj si mi podal, ko sem tretjič zapiskal?“ Srčnik reče: „Kos svoje noge.“ Noj jo pljune iz sebe, mu jo prilepi in zaceli, ter reče: „Bodi vesel, da na unem svetu nisem vedel,

da je tvoje meso tako sladko, ker gotovo bi te bil tam pojedel.“

Na to je zletel Noj nazaj na spodnji svet. Srčnik pa je šel na svoj dom k svojima tovaršema, ki sta ga tako zavratno pokončati hotela. Najde ju, ko sta se ravno hotela venčati (poročiti) z deklicami, ki sta jih privlekla na vrvi iz spodnjega sveta. Srčnik ubije obadva, se poroči z najlepšo teh deklic, uni dve pa pomoži drugam. S to ženo je srečno živel še dolgo let.

Smešničar.

Učitelj: „Če se deset odtegne od deset, koliko ostane?“

Šolar molči.

Učitelj: „Če ti mati dajo deset krajcarjev, in ti jih zgubiš, kaj imaš potem v žepu?“

Šolar: „Luknjo.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. **Prvi občni zbor Celovške podružnice sv. Cirila in Metoda bo prihodnji torek 16. februarja, v hiši rokodelskih katoliških pomočnikov ob 7. uri zvečer. Pridite v obilnem številu!**

— Gosp. Rupper je govoril v katoliškem društvu, kako draga so v Celovcu stanovanja in kako hudo je za revne ljudi, dobiti pripravno bivališče. Katoliško društvo je sklenilo, obrniti se do mestnega zbora, naj bi on poskrbel, da se kaj stori v tej zadevi. Stvar je potem res prišla v razgovor v mestnem zboru. Mestni zbor bo prosil koroško hranilnico, naj ona zida nekaj takih hiš z malimi stanovanji. — Nemški liberalci kar norijo od veselja, da so zmagali pri Belaški volitvi. Po končani volitvi so kar v volilni dvorani vpričó g. komisarja začeli rujevati „das deutsche Lied“. Ali bi se pač Slovencem dovolilo kaj takega? Zvečer so napravili bakljado in popevali pred Ghonovo hišo in pred okrajnim glavarstvom; pred farovžem pa so grdo vikali in sikali, kakor poulični dečki. Te surovosti jih pa nič ni sram, ampak še hvallijo se s tem v Belaškem listu. — Zavetišče za spridene deklice v Celovcu se bo menda vendar le ustanovilo. Loterija je nesla več ko 15.000 gld. — V Ljubeljski dolini se je plaz udril in zasul 18 ljudi. Pa le neka stara ženska je ostala mrtva, druge so vse rešili. V rudokopu v Slov. Plajberzi se je rudar Ogriz hudo obstrčil, da so ga morali prenesti v bolnišnico. Nesreče je menda kriv neki drugi malomarni delavec. — Občinska volitev v Medgorjah je ovržena. Upati hočemo, da bojo tudi pri drugi volitvi zmagali Slovenci. — Delavci pri vodnih stavbah na Dravi se pritožujejo, da so slabo plačani, živež morajo pa drago plačevati, tako da si ne morejo prav nič prihraniti. — Učiteljem bo morda dobro došla knjižica, ki jo je spisal Celovski telovadni učitelj g. K. Meinhardt „Schutz- und Heilmittel gegen Rückgratverkrümmungen der Kinder“. Velja 10 kr. — V železniškem vozu se je ustrelil trgovski pomočnik Rupert Kos blizu koroško-štajerske meje. — Pri Gospi Sveti je vlak povozil naprežen voz. Konja sta oba mrtva, voznik je pa močno ranjen. — Na

novo odprla se je spet laška meja pri Pontebi za živino. — Pri letošnjem vojaškem naboru bojo poklicali tudi četrti razred. — V Spodnjem Dravbregu se je triletnemu otroku vnela obleka in se je do smrti opekel. — V Rajbelnu se je kamenje vsulo na 55 letnega rudarja Erdelija in ga pobilo do smrti.

Na Kranjskem. Kranjski deželni zbor se je pridružil prošnji, naj bi se naredila železnica iz Celovca na Kranj, Loko, Idrijo in Trst. — Za Ljubljano je dež. zbor naredil nov volilni red. Zdaj bojo smeli voliti vsi kaplani in kateheti, prej so pa samo župniki. Na Dolenjskem se bo naredila kmetijska šola. Za to šolo bo dežela kupila posestvo Grm pri Novem mestu. — V Senožečah so prijeli človeka, ki je ponarejal denar. — V Kranji se je obesil dacar Florijančič, ker so ga djali iz službe. — Za „narodni dom“ je dal veletržec g. Hren v Ljubljani 1000 gld. — V Zagorji pri Savi se je skala utrgala in s tako silo treščila na železniški tir, da je razbila štiri šine.

Na Štajerskem. Ljudska šola v Nazaretu v Savinjski dolini, ki jo vodijo očetje frančiškani, obhajala bo letos svojo stoletnico, brat Norbert Gregl pa 25letnico, odkar podučuje v tej šoli. — Gosp. M. Murko postal je doktor modroslovja.

Drobtince. Selijo se tiči, selijo se ribe, selijo ali prav za prav potujejo tudi glodavci. Potovanje severne miši (Leming) je obče znano. Te živali potujejo na kakih 5—9 let, pri potovanji gredó povsod v ravni črti. Kedar pridejo do skale, se je ne ognejo, ampak plezajo do vrha in na drugi strani dol poskačejo, dereče reke preplavajo. Koliko se jih pri tem ugonobi, koliko jih ljudje pobijejo, koliko jih zveri podavijo, lahko si mislimo. Neka vrsta veveric, siva veverica, se zaradi selitve imenuje selivka „migratorius“. Bržkone potujejo, kedar se preveč zaredé. Taka selitev je bila letos spod Memlisa ob Misisipi. Na milijone je plavalo teh živalic od levega do desnega brega reke Misisipi, na tisoče so jih s grjačami pobili. Cele vozove teh živalic so pripeljali do postaj ob železnici, od koder so jih naprej pošiljali. Težko je povedati, kaj je prignalo živali do potovanja? Gozdi ob severnem Misisipu, od koder so prišle, so polni žira. Ob istem kraji so leta 1872 tudi veverice potovale, in tačas od vzhoda na zapad. Tudi ob Misuri se to večkrat zgodi, tam plavajo od brega do brega, mnogo jih požró velike ribe, in kedar pridejo na kakšnem močvirnem kraji iz vode, zadnje pohodijo prednje in jih v blato pomandrajó.

Družba sv. Mohora.

O začetku prihodnjega meseca je zadnji čas, ko morajo č. g. poverjeniki družbi sv. Mohora v Celovcu poslati nabrane ude z denarjem vred. Zato opomnimo vse tiste, ki svoje letnine niso še oddali dotičnim poverjenikom, naj to kmalo storé, ker zakasnjenci prizadevajo gosp. poverjenikom in družbi mnogo več pisarij in dela kakor z rednim oglaševanjem. Pač veliko je na tem ležeče, da družbin odbor vsaj do srede marca izve natančno število udov za dotično leto. Potem zamore odbor

še le določiti, v koliko iztisih naj se knjige tiskajo, da jih ne bode premalo pa tudi ne preveč, kar bi le stroške pomnožilo.

Pri tej priložnosti č. g. poverjenike opomnimo, da ima družba pri c. k. poštno-hranilničnemu uradu na Dunaji svojo vložno knjižico, na katero zamorejo svoje doneske vlagati in s tem veliko poštne prihraniti. V ta namen potrebujejo od družbe prejemni in položni listek, v kateri zapišejo dotični znesek in ga z denarjem vred brezplačno oddajo poštnemu uradu, ako je ob enem tudi hranilnični urad, ki potem prejemni listek podpiše in vložitelju v potrdilo izroči; položni listek pa gre na glavni poštno-hranilnični urad na Dunaji, ki potem družbi vloženi znesek naznani. Poverjeniki, ki na tak način družbi svoje doneske poslati želijo, naj blagovolijo naznaniti družbi svojo željo pismeno in priložijo eno marko za 5 kr.

Daljši poduk o tem bode prinesel prihodnji koledar.

Za zidanje nove cerkve na Zilski Bistrici so darovali:

	prenos	33 gld.	80 kr.
Č. g. Boštjan Smeriečnik, župnik in duhovni svetovalec v Celovcu	5	"	"
Č. g. Franc Ogradi, kanonik v Mariboru	5	"	"
Č. g. Jan. Teran, žup. v Ljubnem pri Podn.	1	"	"
Č. g. Jan. Karlin, žup. v Dobernečah	1	"	"
Č. g. Kokalj na Vranskem	1	"	"
Č. g. Luka Robič, dež. poslanec v Ljubljani	2	"	50 "
Sl. društvo „Slovenski jez“ v Brdih	2	"	"
		51 gld.	30 kr.

Listnica vredništva.

J. K. v M. Pri volitvi Podkloštrm godili so se taki neredi, da bi mi lahko uložili protest. Nočemo pa ubogih kmetov upehati z večnimi volitvami. — J. G. v V. „Mešna družba pri sv. glavi“ začela se je z novim letom. Vse drugo smo povedali v 2. št. „Mira“. — Mnogim novim naročnikom: 1. št. nam je čisto pošla.

Za merjenje zemljišč se priporočuje **Valentin Poschinger**, potrjen in prisežen zemljemerec (geometer) v Borovljah.

Podpisani priporočuje se p. n. občinstvu, posebno prečastiti duhovščini, za izdelovanje **podob, oltarjev, prižnic, križevih potov** itd. iz lesa, in iz pravega angleškega marmor-cementa, kakor tudi tlak iz Portland-cementa v različnih obrazcih, ki ne zaostaja v trdosti nobenemu kamnu, vsakojake ornamente za poslopja in mozaikla. Vse cerkvene dela in prenovljenja in pozlatenja spadajoča v mojo stroko izdelujem trdno in po mogoče nizki ceni.

Fr. Ozbič,

cementni tehnikar, podobar in pozlatar v Celovcu, šolske ulice št. 17.

Franc Rudholzer, urar v Celovcu na Leonove bukvarne, prodaja in popravlja vsake sorte zlate in srebrne **žepne ure**, drage ali dober kup, kakor kdo želi; potem **ure na stene** v izbah in za kuhinje. Zaloga je zmirom velika, da si vsak izbere, kar mu dopade. — Ure se popravljajo po ceni in dobro.

Učenca, ki zna slovensko in nemško in je dokončal šole, sprejme takoj v poduk g. Janez Červenka, trgovec v Železni Kapli. Vpraša se lahko tudi pri gosp. R. Červenki, trgovcu v Celovcu blizo kosarne.

Loterijske srečke

od 16. januarja.

Linc	28	22	21	48	78
Trst	23	50	73	14	77

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	20	6	50
rž	4	60	5	76
ječmen	4	—	5	25
oves	2	20	3	—
hejda	3	25	4	5
turšica	3	30	5	50
pšeno	—	—	—	—
proso	—	—	—	—
grah	5	20	6	—
leča	—	—	—	—
fižol	5	40	7	50
krompir	1	25	1	50
			na kilo	
			gld.	kr.
goveje meso			—	58
telečje meso			—	64
svinjsko meso			—	62
kostrunovo			—	44
maslo			1	—
puter			—	94
prekajen špeh			—	70
frišen špeh			—	56
mast			—	60
100 kil sena			2	80
100 kil slame			2	20
100 kil deteljnega semena			43	—

V tretjič pridejo na dražbo:

12. febr. Ledererjeva kmetija na Reki, cenjena 3686 gld. pri okr. sodnji v Rožeci.

13. febr. Prostovoljna dražba Tratnikove kmetije na Klosterski gori pri Grebinji, cena 1700 gld. pri okr. sodnji v Velikovcu. Se ne dá pod ceno.

15. febr. Grahurjeva kmetija v Rutah pri Rabensteinu, cena 2323 gld., pri okr. sodn. v Št. Pavlu.

16. febr. Rutarjeva bajta v Valžni vesi pri Gorčičah, cena 867 gld., pri okr. sodn. v Velikovcu.

19. febr. Hafnerjeva bajta v Klobasnici, cena 1153 gld., pri okr. sod. v Doberlivesi.